

SKÝRSLA FRAMKVÆMDARÁÐS

Lundsfj. 1987

Ingibjörg Guðmundsdóttir:

Ágætu fundarkonur!

Áður en ég segi frá því sem framkvæmdaráð hefur fengist við s.l. ár langar mig til að fagna sérstaklega konunum frá Norðurlandi vestra og Vestfjörðum, sem eru nú með okkur á landsfundi í fyrsta sinn og hafa lokað þeim hring sem kvennalistakonur hafa slegið um landið.

Framkvæmdaráð hefur fundað u.p.b. 6. hvern fimmtudag kl. 17,15 á Víkinni. Í ráðinu hafa setið þær Edda Magnúsdóttir, Katrín Þorláksdóttir, Lilja Eypórsdóttir, Kristín Einarsdóttir, Sara Harðardóttir, Sigríður Lillý, Sigrún Halldórsdóttir, Guðrún Guðmundsdóttir, Ása Knútsdóttir og Ingibjörg Guðmundsdóttir. Auk þess hafa starfskonur þingfloks fyrst Bergljót Baldursdóttir síðan Sigrún Jónsdóttir og starfskona samtakanna Guðrún Jónsdóttir setið þessa fundi. Eftir að þing byrjaði hefur fulltrúi þingfloks bæst í hópinn.

Það er enn óleyst mál hvernig skoðanir dreifbýliskvenna komst til skila. Hafi utanbæjarkonur slæðst inn á Víkina líklegar til að dvelja einn eða fleiri fimmtudaga í bænum hefur þeim verið bent á þessa fundi.

Á tímabili voru fundargerðir framkvæmdaráðs ljósritaðar og sendar öngunum og beðið um athugasemdir. En þar sem þær komu aldrei datt það upp fyrir. Þann sið má auðveldlega endurvekja ef einhverjar hafa áhuga.

Þó veit ég ekki hversu miklar áhyggjur við þurfum að hafa af þessu. Margt af því sem framkvæmdaráð fjallar um eru einföld afgreiðslumál, svo sem að svara bréfum, senda konur á fundi og ráðstefnur, fylgjst með fjármálum Kvennalistans o.s.frv.

Þegar upp hafa komið brennandi mál hafa verið haldnir svokallaðir samráðsfundir.

Má þar nefna helgina 24.-25. jan. þegar um 50 konur víðs vegar af landinu komu saman á Víkinni til þess að móta stefnuna í einstökum málaflokkum.

Þremur vikum síðar var aftur vinnuhelgi kvenna úr öllum öngum sem þá voru til, og drögin að stefnuskránni voru gerð. Þriðji "smá-landsfundurinn" hófst svo 26. apríl - daginn eftir kosningar og stóð eiginlega til 1. júní.

Konur utan af landi dvöldust sumar langtínum saman í bænum og það var fundað nær daglega í rúman mánuð.

Það er svo skrítið að eiginlega ákvað enginn þessa fundi, þeir bara urðu þegar þörfin kallaði.

En samskipti milli anga voru meir en þetta. Konur ferðuðust milli anga á marga opna fundi skemmtilegust var fundasyrpan í janúar þegar 16 opnir fundir voru haldnir samtímis í mörgum kjördæmum. Gleymum heldur ekki afmælinu 13. mars, laugardagskaffinu vinsæla, summarhátíðinni í Þórisdal eða Króksfjarðarnesráðstefnunni.

Kosningarnar voru dýrar á okkar mælikvarða og ársreikningar liggja hér frammi. Þrátt fyrir stórar tölur reiknum við með að rétta fjárhaginn við á næsta ári. Angarnir stóðu í ýmis konar fjárlögun en samtökin nutu helst góðs af kosningahappdrættinu.

Ef til vill var eitt mikilvægasta verk kvennalistakvenna útgáfa stefnuskrárinna góðu. En vinna kvenna gaf af sér fleiri ávexti. Má nefna kynningapátt Kvennalistans í sjónvarpinu og þáttinn fyrir Stöð 2. "Útvarpsfréttapátt" Kvennalistans sem fluttur var í Ríkisútvarpinu og annan sem sendur var námsmönnum erlendis. Veggspjaldið eða blaðið sem sent var inn á hvert heimili í landinu. Sendibréf til 2700 námsmanna erlendis og Fréttabréfið sem kemur út mánaðarlega. Ef til vill ætti ekki að nefna Veru hér en hún er sjálfstæð útgáfa m.a. kvennalistkvenna sem við megum ekki gleyma.

Fjölmíðlabyltingin eða "fárið" titt nefnda leiddi til þess að kosningabaráttan í vor var gjörólik því sem hingað til hefur þekkt, og fór að miklu leyti fram inná heimilum fólks.

Þá var gott að vera formannslaus grásrótarhreyfing þar sem málefnið en ekki persónurnar eru aðalatriðið, því þær voru margar kvennalistakonurnar sem böðuðust fjölmíðlaljósum.

Tekið skal fram að fjölmíðlunin stafaði ekki af áhuga

þeirra á Kvennalistanum heldur fjölgun miðlanna og samkeppnina þeirra á milli.

Pannig var blaðamannafundurinn sem við boðuðum spenntar til vegna útgáfu stefnuskrárinnar heldur dapurlegur, því þá mættu aðeins tveir áhugalitlir blaðamenn.

Það upphófst því nýtt tímabil í sögu okkar þegar fréttamaður sjónvarpsins hringdi á mánuðag eftir kosningar og spurði hvað við værum að gera á forsíðu New York Times.

Skeytum, bréfum, heimsóknum og fyrirspurnum rigndi yfir okkur. Við sendum fulltrúa ýmissa erinda til Spánar, Ítalíu, Sovétríkjanna, New York, Grikklands, Danmerkur og víðar. Okkur var boðið að taka þátt í ýmsum samkomum um heiminn og þáðum aðeins þau boð sem voru greidd.

Framkvæmdaráðskonur glöddust að sjálfsögðu yfir hverju boði sem við fengum, en fengu þó hnút í magann því yfirleitt höfðu fleiri en ein kona áhuga á að flytja út boðskapinn.

Framkvæmdaráð tók venjulega ákvörðun um hver skyldi fara hverju sinni og það er erfitt verk að þurfa að velja á milli hæfra kvenna.

Áhugi og skilningur blaðamanna var mismikill pannig varð ein blaðakona mjög reið yfir að fá ekki samband við formanninn og var helst að hugsa um að yfirgefa landið án þess að tala við nokkra af þessum dularfullu konum.

Aðrar komust í uppáhald hjá okkur, dvöldust í Kvennahúsini marga daga, lásu allt sem að þeim var rétt og settu sig vel inní það sem við erum að gera.

Sérstakar vinkonur okkar urðu þær Patricia frá "ítölsku Veru" eins og við kölluðum blaðið hennar og Joan frá MS tímaritinu í Bandaríkjjunum.

Við erum hérrna með úrkippusafn sem fyrirtækið Miðlun hefur safnað fyrir okkur en auk þess hafa okkur borist greinar víðs vegar að og ef einhver hefur fengið senda úrkippu erlendis frá væri gott að fá af henni ljósrit.

Í allt sumar héldum við að hver blaðamaðurinn væri sá síðasti en áhuginn erlendis frá hefur ekki minnkað.

Nýlega var hérrna Carla Risceuwe frá Hollandi og hefur hún áhuga á að gera 40-50 mín. vídeomynd um kvennabáráttu á Íslandi með áherslu á Kvennalistanum.

Okkur hefur þegar verið boðið að senda ræðukonu á ráðstefnu 1988 og rétt er að auglýsa hér sérstaklega að við erum beðnar að senda fulltrúa á undirbúningsfund í Oslo fyrir ráðstefnu á næsta ári um áhrif fjölmíðla á krítiskum augnablikum. Þessi fundur verður 8.-11. des. og eins og stundum áður er tæpt að það náist að auglýsa hann í Fréttabréfi. Þeirri sem fer er boðið að vera viðstödd afhendingu Friðarverðlauna Nobels. Farið er ekki borgað að fullu en 2000 kr. norskar boðnar í styrk og húsnæði og uppihald frítt. Þær sem hafa áhuga látið endilega starfskonur vita hið fyrsta.

Hér hefur verið stiklað á stóru. Fréttabréfin sem gefið hefur verið út skýra nánar frá því sem gerst hefur og tíminn er dýrmætur.

En þegar horft er um öxl er ljóst að konur hafa verið samhentar. Ofan á tvöfalt vinnuálag, úti á vinnumarkaði og inná heimilunum hafa þær lagt á sig ómælda sjálfboðavinnu til þess að auka áhrifamátt kvenna í samfélginu og svo sannarlega hefur það skilað árangri.

Höldum áfram hér eftir sem hingað til.

Takk fyrir.

Tillegg frá Sigrúnu Halldórsdóttur.

Reykjavík - Bakhópastarfsemi.

Einn er sá páttur í starfi Kvennalistans sem gengur illa að fylgja eftir, það eru bakhópar það er enginn ábyrgur.

Framkvæmdaráð leggur til að komið verði af stað bakhópastarfsemi í sambandi við hina ýmsu málaflokka. Ljóst er að ekki þýðir að fá konur í viðamikið pólitískt starf heldur er ætlunin að vera í viðbragðsstöðu og tilbúnar til að senda frá sér ályktanir mótmæla-skrif og önnur svör við þeim uppákomum sem koma þjóðfélginu í þeim málaflokkum sem við látum okkur varða.

Bakhópum er það í sjálfsvald sett hve virkir þeir vilja vera bara að þeir verði tilbúnir með athugasemdir þegar þörfin er fyrir hendi.

Bakhópur getur verið hvort sem er fjölmennur eða fámennur og jafnvel starfað í gegnum síma það er aukaatriði. Aðalatriðið er að hópurinn sé virkur þegar á þarf að halda.

Framkvæmdaráð er tilbúið til að fylgja málum eftir vera tengiliður milli hópa og framkvæma það sem þarf. Afar nauðsynlegt er að halda slíkri bakhópastarfsemi gangandi.

Framkvæmdaráðið mun taka það að sér að vinna úr nöfnum sem koma á blað og finna sér tengilið fyrir hvern hóp. Ágætt er að hver og ein skrái sig í þann málaflokk sem hún hefur áhuga á eða starfar við þannig að hver kona nýtist sem best.

Málefnnin sem um er að ræða eru m.a. skólamál, dagvistarmál, friðarmál, sjávarútvegur, landbúnaður, fræðsla hvers konar, byggðastefna, verkakonur, launamál, atyinnuleysismál, mál einstæðra mæðra, borgarmál, þingmál, sveitarstjórnarmál, erlent vinnuafli, umhverfismál, lífeyris- og tryggingamál, húsnæðismál og ýmislegt annað sem ykkur dettur í hug.